

Nedeľa po Novom roku – 5.1.2020

Chápeš?

Prosíme Ťa, Pane Ježiši, o dar svätého Ducha, aby nás On sám viedol v túto chvíľu a aby sme, počnúc Tvoje slová, celý svoj život zverili do rúk nášho nebeského Otca. Ty sám kráčaš pred nami, ukazuj nám cestu a daj nám poslušnosť, odvahu a dôveru, aby sme, Teba nasledujúc, prešli zo smrti do života.

Matúš 16:1-4 „Prišli k Nemu farizeji a sadukaji a pokúšajúc Ho, žiadali, aby im ukázal znamenie z neba. On im však odpovedal: Keď sa zvečerieva, hovorievate: zore sú zapálené na nebi, bude pohoda. A ráno: obloha je zapálená a zachmúrená, bude búrka. Pokrytci, úkazy na nebi teda viete rozsúdiť a znamenia časov neviete? Zlé a cudzoložné pokolenie znamenie vyhľadáva a nebude mu dané znamenie, len ak znamenie Jonášovo. I nechal ich tam a odišiel“.

Už ste iste zažili situáciu, keď ste boli nútení povedať si svoje. A potom ste odišli. Nechali ste dotyčných ľudí, aby spracovali, čo ste im povedali, aby si premysleli, čo urobia, aby sa k danej záležitosti nejako postavili. Alebo ste tých ľudí nechali, po svojom monológu, stáť, pretože sa vám už nechcelo riešiť nič viac. Povedali ste, čo ste chceli, čo ste považovali za správne a tak ste odišli.

Ježiš presne toto robí: hovorí ku farizejom a sadukajom. Prezentuje svoj názor a potom jednoducho odchádza. S trochou spravodlivého hnevu a s veľkou dávkou sklamanie z ľudí, ktorí mali byť príkladom pre zvyšok židovského národa. Tento **Ježišov odchod povedal viac, ako Jeho predchádzajúce slová. V Biblii je viac takých miest, kedy Ježiš mlčí či odchádza a práve toto gesto hovorí hlasnejšie ako to, čo povedal.**

Ježišovi nepriatelia vyrazili na misiú. Vychádzajú zo svojich úkrytov, aby zas a znova Ježiša nachytali v reči, pristihli pri niečom nenáboženskom, aby mali dôkaz a tým aj dôvod na Jeho zničenie (a keďže žiadny nenájdu, ukrižujú Ho aj na základe falošných dôkazov). Zaujímavé na tom celom príbehu je, že tento akoby súdny tribunál bol zmiešaný z rôznych skupín: boli tu farizeji, Herodesovi prívrženci aj sadukaji. Oni boli medzi sebou úhlavnými nepriateľmi, ale spojil ich rovnaký cieľ: rozhodli sa ísť spolu proti úhlavnému nepriateľovi Ježišovi Kristovi. Ako ľahko dokáže spojiť rovnaký záujem aj tých najväčších nepriateľov.... Ako rýchlo sa z nepriateľov môžu stať priatelia, ak im ide o spoločnú vec.... A tak sa postavili proti Ježišovi, bok po boku a provokujú Ho, už druhýkrát rovnakým spôsobom.

Hľadajú znamenie z neba. Môže to znamenať 2 veci: buď hľadajú znamenie, ktoré by sa ukázalo na nebeskej oblohe alebo znamenie v podobe nejakého zázraku od Hospodina, ale význam majú rovnaký. Chcú, aby sa konečne verejne a jasne vyriešila otázka Mesiáša. Títo muži chcú raz a navždy poznať, či je Ježiš Mesiáš. Je to veľmi vtipná scéna, pretože Ježiš už mnoho mesiášskych zázrakov urobil. Ale to im nestačilo. *Áno, občas je to tak, že ľudom dáte všetko a aj tak chcú viac. Chcú dôkazy, potvrdenia, znamenia, lebo stále pochybujú a nie sú si istí.* Táto tlupa sudcov potrebuje toto nebeské znamenie preto, lebo všetky doterajšie zázraky a veľké skutky pripisovali diablu a vôbec si ich nespájali so starozmluvnými predpoveďami a tým aj s vyplnením zaslúbení. Pravdepodobne potrebovali dôkaz, akým by bol oheň z neba, alebo zastavenie slnka či privolenie dažďa, ako to bolo v časoch Starej zmluvy. Mali presnú predstavu o Mesiášovi a dávali Ježišovi šancu, aby ju naplnil.

Pán Ježiš však zostal suverénnym Pánom, nepodľahol pokusom urobiť z Neho naplnenie ľudských ambícií, odolal motivácii správať sa tak, ako to ľudia čakajú. **Ježiš je pripravený konať zázraky, pomáhať nám, požehnávať nás, ale nedovolí, aby sme Ho pokúšali, aby sme Mu rozkazovali.** A preto odmieta vymáhanie znamenia. Odmieta ísť cestou, na ktorej by Ho ľudia mohli manipulovať, naliehať na Neho alebo Ho ovládať. Dôvod bol jednoduchý: títo Ježišovi nepriatelia nechceli znamenie na posilnenie či potvrdenie svojej viery. Oni totiž neverili. Chceli znamenie, aby mohli Ježiša zničiť, aby sa Ho mohli zbaviť.

Ježiš odhalí ich zmýšľanie, keď ironicky rozpráva o nebeských znameniach. Hovorí však o úkazoch prírody, ktoré, pozorovaním, človek chápe, dokáže tak predpovedať počasie, vie určiť, či bude pekne alebo nie. Ako to, že tieto znamenia prírody si ľudia dokážu vysvetliť a dokážu ich hodnotiť a vyhodnocovať, ale znamenia ohľadom Mesiáša akoby zostali nepovšimnuté? Ježišova odpoveď je jednoznačná: **všetko je otázkou viery - ak človek žije iba pre seba, podľa seba, ak je sám sebe pánom a Ježiša nevníma ako Boha, potom nemôže ani rozumieť Jeho cestám a znameniam.** Zatiaľ je však Pán zhovievavý, trpezlivý, dáva čas na pokánia, zmenu, na vieru. Ale raz sa toto všetko skončí a ľudia dostanú už len jedno znamenie: znamenie Jonáša.

Nevieme, čo presne z príbehu má Ježiš na mysli. Ale pravdepodobne to môže byť **znamenie 3 dní vo veľrybe.** Ježiš tu teda môže hovoriť o svojej smrti a vzkriesení, na základe ktorých máme uveriť, že On je Mesiáš a Záchranca. Alebo tu môže hovoriť **o čase pokánia,** na základe toho, ako Jonáš káže

v Ninive. Ježiš tu teda hovorí, že každý dostáva čas na zmenu mysle, postoja, na vieru, ale aj toto obdobie raz skončí, preto ho treba využiť.

Lenže pre týchto židovských a rímskych predstaviteľov môže byť neskoro. ***Niektorí sú totiž tak zatvrdení, že si do srdca Boha nikdy nepustia. Nepripustia, že Ježiš je Boh a že Ho oni potrebujú. Neuznajú svoju pokoru pred Bohom, pretože ich pýcha je veľká.*** A mohli by z neba padať aj hviezdy, ani to by ich nemotivovalo k viere. Bohužiaľ aj dnes, aj tu, takých ľudí poznáme. Ako hovorí na inom mieste Ježiš: „*keď Mojžiša a prorokov neposlúchajú, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto z mŕtvych vstal*“ (Lk 16:31).

Ježiš nám dáva čas na pokánie, zmenu, na vieru, dôveru a prijatie znamení z neba v podobe Jeho života, smrti a vzkriesenia. Ešte stojí a čaká, ako sa rozhodneme, ale aj v našom živote príde čas, keď nás nechá tak a odíde. Amen.